

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 19Pc/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218206059
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Glezgo
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7218206059.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Soňou Glezgo v právnej veci navrhovateľa: M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, Y., zast.: JUDr. Ivana Semanová, advokátka so sídlom Masarykova 21, Košice proti povinnému s vyživovacej povinnosti: J. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom R. 4, H., zast.: JUDr. Ján Martinec, advokát, so sídlom Werferova 1, Košice, v konaní o určenie výživného takto

rozhodol:

Návrh zamietla.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 23.2.2018 domáhal určenia výživného od povinného, ktorý je jeho otcom, vo výške 250 € mesačne. Zároveň podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť otcovi povinnosť prispievať na jeho výživu mesačným výživným vo výške 150 €. Návrh bol vedený tunajším súdom pod spisovou značkou 19Pc/21/2018.

2. Uznesením č. k. 19 Pc/21/2018 - 9 zo dňa 2.3.2018, súd návrh vo veci samej vylúčil na samostatné konanie a v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Co/21/2018-27 zo dňa 7. 5. 2018 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Konanie vo veci samej bolo zapísané pod sp. zn. 19Pc/66/2018.

3. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že manželstvo jeho rodičov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp.zn. 3Pc/23/2017, pričom s povinným nežije v spoločnej domácnosti. Otec žije v Bratislave, a na výživu mu od júla 2017 prispieva mesačným výživným vo výške 100 €. Študuje tretí ročník denného bakalárskeho štúdia na Q. fakulte O. v Y., odbor filozofia. Matka sa podieľa na nákladoch a výdavkoch súvisiacich s poskytovaním ubytovania a prispieva mu na stravu. Od rozvodu rodičov s povinným nie je v kontakte, pretože jeho správanie sa voči navrhovateľovi bolo zlé, správal sa ako despota, klame, psychicky a fyzicky ich týral. O jeho zamestnaní nemá vedomosť. Ako študent nie je schopný samostatne sa živiť, privyrába si brigádne. Brigáda mu končí v apríli 2018. Svoje výdavky vyčíslil ako poplatky za nájom a energie 100 €, strava 100 €, oprava zubov 30 €, drogéria a kozmetika 40 €, mesačník 10 €, knihy mesačne kvôli ADHD 40 €, paušál mobil 26 €, životná poisťka 54 €, Z. dôchodkové sporenie 25 €, auto kvôli brigáde 30 € a ďalšie sezónne výdavky na ošatenie cca 250 € štvrťročne, karta ISIC 10 € ročne. Z brigády má príjem cca 150 € mesačne v závislosti od odpracovaných hodín, avšak len do apríla 2018, pretože U., v ktorom brigáduje, sa bude rušiť. Poberá tiež rodinné prídavky vo výške 23,68 € mesačne. Okrem toho mu otec v lete 2017 zaplatil nájom v Bratislave, keď bol na brigáde, uvedené prostriedky si však odpočítal tak, že 4 mesiace mu výživné neposlal. Matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť poskytutím ubytovania, prispieva mu na stravu a stará sa o domácnosť.

4. Povinný z vyživovacej povinnosti sa k návrhu vyjadril písomne dňa 16.5.2018. S podaným návrhom nesúhlasil, navrhované výživné považoval za likvidačné. Uviedol, že od roku 2015 pracuje v Bratislave, pretože v manželskom vzťahu došlo zo strany manželky k porušeniu dobrých mravov. V podstatnom obsahu pre účely tohto konania uviedol, že počas celej doby pôsobenia v Bratislave syn do Bratislavy pravidelne cestoval a otec mu uhrádzal stravu aj bývanie. Veľakrát prišiel v sprievode kamarátov a chodievali strážiť podujatia. V lete 2017 mu otec zabezpečil ubytovanie, spoločne chodievali do kina stravovali sa spolu. Po jeho vulgárnej sťažnosti na svoju mamu kvôli peniazom mu na jeho žiadosť začal prispievať výživným priamo na jeho účet. Dôrazne poprel, že by sa k synovi správal zle, je presvedčený, že sa k nemu správal výborne, naučil ho aj variť. Koncom leta 2017 syn odišiel do Košíc. Odvtedy s ním bez vysvetlenia odmieta komunikovať. Snažil sa mu niekoľkokrát dovolať, posilať správy, ale márne. Neskôr mu syn esemeskou oznámil, že je urazený, od tej doby nevie čo s ním je. Matka povinného dostala od svojho vnuka rovnakú odpoveď, po čase ju však začal navrhovateľ, stravuje sa u nej, dostáva od nej peniaze. Babke sa vyjadril, že otcovi nikdy neodpustí, že nežije s mamou a že ho už nechce ani vidieť ani počuť, pretože má údajne novú partnerku. Otec syna opakovane žiadal, aby sa nemiešal do vzťahu svojich rodičov. Od septembra 2017 je povinný z bytu na F. vymknutý a nemá žiadne doklady ani oblečenie, syn a manželka všetky jeho veci dali do vriec na odpadky a niekam odložili. Navrhovateľ v čase pobytu v Bratislave si zakúpil v tom čase najnovší PlayStation a hry a to aj napriek nesúhlasu otca. Po príchode domov toto pod cenou predal, následne si kúpil ešte novší za viac peňazí. Poukazuje na nákladný život svojho syna, ktorý vo veku 21 a 22 rokov mal najnovší iPhone a platil si paušál v hodnote 70 €, vlastní auto, má notebook, počítač, tri reprosústavy, drahé oblečenie, býva v krásnom prerobenom byte a má najnovšie má mobil iPhone 10. Svoj príjem vyčíslil na cca 700 € v čistom, náklady na bývanie za podnájom 300 €, 100 € platí synovi aj napriek jeho zlému chovaniu, 120 € cestovné náklady z Bratislavy do Košíc dvakrát do mesiaca za mamou, 20 € sporenie, aktuálne má nasporených 370 € na prípadné zdravotné ťažkosti a podobne, 140 € na stravu. Nemá žiadnu poisťku, pretože si ju nemôže dovoliť. Nehoduje alkohol ani cigaretám ani podobným aktivitám. Z ušetreného minima si nakupuje oblečenie, obuv, kuchynské náradie, šijacie potreby a všetko ostatné. V čase podania správy pracuje v spoločnosti J. s.r.o. ako nákupca, je v skúšobnej dobe.

5. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 1.8.2018 povinný súdu oznámil, že nemá ako preukázať výdavky na bývanie, ak by trval na potvrdení, príde o podnájom. Za stravu platí 200€ mesačne a stravnými lístkami, cestovné náklady sú 30€, hygiena a lieky €, sporenie na opravu zubov 20€. Má záväzky vo výške 900€, bol nútený si požičať, pretože príjem mu nepostačoval. Predložil spísané príjmy na účet podľa ktorý mal od 7. od júla 2017 do decembra 2017 mesačný príjem priemerne 726,87 € a od januára 2018 do júna 2018 v priemere 734,11 €, čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX, podľa ktorého je s bývalou manželkou spoluvlastníkom bytu na F. XX v Y., ako aj výpis z účtu vedeného vo D. banka a.s. na meno povinného, ktorým preukazoval uvedené príjmy od zamestnávateľa.

6. Písomným podaním doručeným súdu dňa 20.8.2018 navrhovateľ predložil súdu listinné dôkazy na preukázanie svojich výdavkov tak, ako ich vyčíslil v návrhu. Zároveň predložil potvrdenie o odobratí tabuliek s evidenčným číslom a osvedčenia o evidencii vozidla, ktorého bol vlastníkom, kópiu vyjadrenia jeho matky do konania o rozvod z X.XX.XXXX a lekárske správy od ošetrojúcich lekárov za obdobie rokov 2010 až 2012. Predložil tiež opis mzdového listu svojej matky.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo v dňoch 21.9.2018, 13.11.2018, 14.1.2020, 6.3.2020, 8.9.2020, na ktorom vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom účastníkov konania, dožiadaným výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi, pričom zistil tento skutočný stav:

8. Navrhovateľ v priebehu konania niekoľkokrát modifikoval výšku výživného, ktoré navrhoval priznať, pôvodným návrhom žiadal sumu 250 € mesačne, následne žiadal pripustiť zmenu návrhu na 300 € mesačne, ktorému návrhu súdne nevyhovel, až napokon navrhol prepustiť zmenu návrhu na 180 € mesačne, ktorú zmenu návrhu súd pripustil uznesením na pojednávaní dňa 14.1.2020.

9. Z opakovaných výsluchov navrhovateľa vyplynulo, že študuje na O. Y., Q. fakulty, v študijnom programe „Q.“, aktuálne v II. stupni. V dôsledku svojho negatívneho zdravotného stav (Z.) má priznané úľavy pri štúdiu. Za svoj prvoradý cieľ považuje dokončiť štúdium. Vzhľadom k jeho diagnóze sa mu študuje veľmi ťažko, musí študovať len v noci, kedy je kľud a nechodia už ani električky. Nemôže čítať z internetu, preto si musí kupovať učebnice a knihy, ktoré výdavky vyčíslil na sumu mesačne aj 40 €. Popri štúdiu sa snažil brigádovať, pretože matka nebola schopná zabezpečiť mu všetky finančné výdavky a

výživné od otca vo výške 100 € považoval za absolútne nedostatočné. V čase podania návrhu brigádoval v U., a tiež v bezpečnostnej agentúre, kde pracoval na dohodu o brigádnickej činnosti v rozsahu XX h týždenne. Za touto prácou dochádzal do Bratislavy, a to tak, že keď mal smenu, po vyučovaní sadol na vlak a cestoval do Bratislavy, odpracoval si smenu a obratom sa vrátil domov. Aktuálne brigáduje už iba v U., ktoré má neďaleko od miesta bydliska. Spočiatku tvrdil že študuje kontinuálne, následne potvrdil, že mal štúdium prerušené na jeden rok. H. štúdium končil o rok neskôr, pretože neobhájil bakalársku prácu, pri jej obhajobe mu boli vytykané nejaké drobnosti. I. štúdium mal ukončiť v lete, avšak takisto ho zatiaľ nedokončil, pretože nemal urobenú jednu skúšku. Pri svojej výpovedi nevedel presne uviesť o akú skúšku ide s odôvodnením, že ide o povinne voliteľný predmet, preto nevie presne uviesť jeho názov, avšak keďže túto skúšku neurobil, nemal dostatočné množstvo kreditov aby bol pripustený k obhajobe diplomovej práce. Štúdium Q. si vybral preto, lebo ho táto oblasť baví a je presvedčený, že do budúcnosti má veľký potenciál. Po skončení školy by sa chcel živiť publikačnou činnosťou (písať knihy) v oblasti Q., nadväzujúc na svoju bakalársku a následne diplomovú prácu potom, ako ju napíše. Zatiaľ sa ešte žiadnej publikačnej činnosti nevenoval, a to ani formou blogov alebo publikovania článkov na internete. V prípade, ak by sa mu nepodarilo venovať sa tejto činnosti, alternatívne by chcel pracovať ako vodič hromadnej dopravy. Potvrdil, že s otcom sa dlhodobo nestretáva, komunikujú len veľmi sporadicky. Dôvody narušenia vzťahu vidí v správaní sa otca v minulosti, ktoré považoval za despoticke. Opísal niekoľko situácií, ako naňho otec kričal keď bol malý. Cítil sa byť hlboko urazený tým, že pre spoločné rekonštrukcii bytu v ktorom s matkou býva a pri ktorej otcovi pomáhal ho otec neustále kritizoval, pričom následne bolo zistené že práce, ktoré otec urobil boli urobené zle a neprofesionálne, začo sa syn hanbí. V priebehu konania otcovi napísal niekoľko esemesiek, na ktoré otec nereagoval. Na svojich výdavkoch a príjmoch uvedených v písomných podaniach zotrval. Za posledné mesiace v čase opatrení súvisiacich v ochorením Covid - 19 mal príjem cca 400€ mesačne.

10. Povinný počas konania s návrhom nesúhlasil, predovšetkým s poukazom na rozpor s dobrými mravmi v konaní navrhovateľa. Spočiatku kládol dôraz predovšetkým na to, že navrhovateľ s ním bez vysvetlenia prerušil kontakt, až s odstupom času mu oznámil, že je urazený, bez ďalšieho vysvetlenia. Až sprostredkovane sa od svojej mamy dozvedel, že syn sa s ním nechce baviť a neodpustí mu, že nežije s jeho matkou. Je presvedčený, že o syna sa vždy staral a venoval sa mu. Potom, ako sa odsťahoval do Bratislavy ho syn často navštevoval, zabezpečil mu bývanie, vozil ho do práce, keď syn aj s kamarátmi strážili rôzne kultúrne podujatia. Nešlo o žiadne brigády na 10 hodín týždenne, ako navrhovateľ tvrdí. Opakovane pracoval aj na 24 hodinové alebo na 12 hodinové smeny a otec mu v tom čase nosil stravu. A vozil ho kam bolo treba. Zarábil počas leta veľmi slušné peniaze, o konkrétnej výške nevie. Opakovane poukázal na vysoký životný štandard navrhovateľa, napriek tomu, ako synovi pomohol, ako sa oňho staral, teraz chce syn od neho len peniaze a vôbec s ním nekomunikuje. Viacero spoločných známych je zo správania navrhovateľa zhrozených a na podporu svojich tvrdení navrhol vypočuť konkrétnych svedkov cestou dožadovaného súdu. Následne začal poukazovať predovšetkým na neprimerane dlhé štúdium, čo považoval rovnako za rozpor s dobrými mravmi. Je presvedčený, že syn sa dokáže samostatne živiť aj sa počas celého obdobia živil nielen brigádami v U. ale aj prácou v bezpečnostnej agentúre. Rozpor s dobrými mravmi považoval za hlavnú prekážku vyhovenia návrhu.

11. S navrhovateľom predloženej kópie SMS komunikácie medzi účastníkmi konania z októbra 2018 vyplýva, že sa obaja vzájomne obviňovali z klamstiev pričom navrhovateľ povinnému rozsiahlo vyčítal jeho správanie sa, ktoré vyhodnotil ako arogantné, povýšenecké, vyčítal otcovi že vytvoril X/X problémov, ktoré v domácnosti musel riešiť, a že v otcovi nemal podporu, pričom otec za svoje činy nikdy nebol ochotný prijať zodpovednosť. Navrhovateľ skonštatoval, že buď sa povinný začne správať ako chlap a bude sa snažiť o zlepšenie vzťahov, v tomto prípade platiť adekvátne výživné, alebo sa môže naďalej hrať na chudáčika. Povinný reagoval tým, že syna obvinil z klamstva.

12. Navrhovaná svedkyňa Z. D., nar. dňa XX.XX.XXXX v písomnom čestnom prehlásení uviedla, že rodinu Z. pozná ešte z čias, keď bývala v Y., boli susedmi. Vzťahy v rodine boli normálne, ako susedia sa navštevovali. Otec sa o M. staral, splnil mu všetko, čo mu videl na očiach. Keď sa odsťahovala do Bratislavy, povinný aj s celou rodinou chodievali k nej na návštevu. Povinný ju opakovane požiadal, aby jeho rodinu ubytovala u seba. Opakovane ubytovala jeho syna M. aj s priateľkou na viacero dní a starala sa o nich ako o vlastných. Povinného pozná dosť dobre a neverí tomu, čo sa v poslednom čase v jeho rodine deje. J. je slušný pozorný človek, ktorý urobil pre svoju rodinu všetko, nedokáže pochopiť M. postoj k otcovi, a to že si neváži pomoc od otca ani od nej.

13. Z výsluchu svedkyne Z. D., narodennej dňa XX.XX.XXXX vykonaného dožiadaným súdom Okresným súdom Bratislava V vyplynuli skutočnosti totožné s jej čestným prehlásením. Osobne nebola svedkom nevhodného správania sa účastníkov. Poukázala na to, že M. na súde klamal, že ju nepozná.

14. Pani Q. B., nar. X.X.XXXX čestne prehlásila, že povinného pozná, v roku XXXX pracoval v spoločnosti V. ako skladník a nákupca. V tom čase ho navštívil syn, vzťahy boli v poriadku, nepozorovala náznak zlého chovania ani odporu. Pán Z. je pracovitý, spoločenský, nápomocný a slušný človek, v kolektívne obľúbený, ktorý viackrát ľuďom pomohol.

15. Písomným podaním doručeným súdu dňa X.X.XXXX O. v Y. oznámila, že navrhovateľ je v čase podania správy ich študentom. D. Q. fakultu v študijnom programe filozofia, v druhom stupni, v súčasnosti v druhom ročníku. Je vedený ako študent so špecifickými potrebami. Nikdy nemal prerušené štúdium. V čase od X.X.XXXX do XX.X.XXXX absolvoval bakalárske štúdium a v čase od X.X.XXXX do súčasnosti magisterské štúdium. Účasť na všetkých seminároch bola povinná a dochádzka bola bezproblémová, resp. nijako neštandardná oproti iným študentom, vynechal jeden až dva seminárne cvičenia, na prednášky chodil sporadicky, na niektoré viac, na niektoré v rámci priemeru veľmi málo. Mal problémy zapojiť sa do diskusie na seminári, pretože nebol schopný vlastnými slovami zreprodukovať obsah textu, ktorý podľa vlastných slov prečítal. Na niektorých testoch nesplnil požadované podmienky na udelenie kreditov ani po vyčerpaní všetkých termínov, preto mu kredity za daný predmet neboli udelené. Ak si však daný predmet v rámci bakalárskeho stupňa zapísal znova, v nasledujúcom roku, podmienky sa mu podarilo naplniť. Študent je evidovaný ako študent so špecifickými potrebami a bol mu pridelený štatút študenta so špecifickými potrebami od začiatku štúdia na Bc. stupni ako aj na Mgr. stupni. V súvislosti s jeho zdravotnou dokumentáciou mu boli udelené nasledovné typy podpory zo strany univerzity, t.j. osobitný prístup k študentovi z dôvodu jeho zdravotného stavu : 1. ospravedlnenie neúčasti na vyučovaní spôsobenej zdravotnými dôvodmi v prípade núdze (chronické ochorenie), 2. uprednostnenie ústnej skúšky pred písomnou, v prípade písomnej odpovede predĺženie času o XX%, 3. so súhlasom vyučujúceho nahrávanie audio záznamu z prednášok. Túto podporu študent využíva zodpovedne, aktívne, za jej pomoci úspešne ukončil celé Bc. štúdium a v súčasnosti študuje na magisterskom štúdiu. H. prácu obhájil dňa XX.X.XXXX. Aktuálne študuje v druhom ročníku magisterského štúdia, študijný program Q.. Podľa vyjadrenia vedúcej katedry filozofie a dejín filozofie vždy prejavil vôľu zvládnuť obsah študovaného predmetu, zápasil však nielen s jeho čítaním, s odbornou terminológiou textu, ale najmä s pochopením obsahu textu a následne s jeho slovnou reprodukciou. Jeho slovný prejav najčastejšie začínal slovami „neviem ako by som to povedal“, ktorý pokračoval výzvou k učiteľovi, aby mu pomohol pri formulovaní slovnej odpovede. Schopnosť samostatne reprodukovať obsah naštudovaného filozofického textu mu počas štúdia robila vážne problémy. Niektorí vyučujúci avizovali, že mu boli v rámci vybraných predmetov ponúkané konzultácie, ktorých sa nezúčastnil, v čom tiež videli problém, že si nedokázal osvojiť pojmový aparát daného študijného predmetu. Mal výrazné problémy s textami, čo predstavuje základný materiál a pracovný nástroj vybraného študijného odboru, s čítaním a písaním, nevnímajúc ich pochopenie a následnú interpretáciu, či kritickú analýzu.

16. Na základe zisteného skutočného stavu súd posúdil vec právne nasledovne:

17. Podľa čl. 11 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

18. Podľa ust. § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

19. Podľa ust. § 2 ods. 1 a 2 ďalej len CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

20. Podľa § 155 CMP, konanie sa začína len na návrh.

21. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

22. Podľa ust. § 43 ods. 2 a 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len ZOR) dieťa je povinné svojim rodičom prejavovať primeranú úctu a rešpektovať ich. Ak dieťa žije v domácnosti s rodičmi, je povinné podieľať sa osobnou pomocou na spoločných potrebách rodiny a prispievať na úhradu potrieb rodiny podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa je ďalej povinné a) spolupracovať so svojimi rodičmi v záujme starostlivosti o neho a jeho výchovu, b) plniť si svoje vzdelávacie povinnosti primerane svojim schopnostiam a c) vyvarovať sa spôsobu života, ktorý by mohol byť preň ohrozujúci, najmä užívania látok, ktoré poškodzujú jeho telesné a duševné zdravie.

23. Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 ZOR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

24. Podľa § 62 ods. 2 ZOR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

25. Podľa § 62 ods. 5 ZOR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

26. Podľa § 65 ods. 3 ZOR, výživné plnoletých osôb upraví súd len na návrh.

27. Podľa § 75 ZOR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

28. Pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa. Zánik tejto vyživovacej povinnosti zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, nie je viazaný na dosiahnutie konkrétnej vekovej hranice ani na podmienku bývania v spoločnej domácnosti. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady, za splnenej požiadavky trvalosti tohto stavu. Výživné v prípade plnoletých detí však nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi.

29. V danom prípade povinný z vyživovacej povinnosti od počiatku namietal že priznanie výživného navrhovateľovi by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a to tak kvôli nevhodnému správaniu sa navrhovateľa voči nemu, ktorý bez vysvetlenia prerušil s povinným akýkoľvek kontakt a až odstupom času mu oznámil, to je urazený, ako aj s poukazom na neprimerane dlhú dĺžku štúdia a jeho neúčelnosť.

30. Ako vyplýva z cit. ust. zákona, v prípade vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu súd ako prvoradé musí skúmať, či priznanie výživného oprávnenému nie je v rozpore s dobrými mravmi. V prípade zistenia existencie takéhoto rozporu súd obligatórne výživné priznať nemôže. Je potrebné zdôrazniť, že rozpor s dobrými mravmi v takom prípade musí existovať na strane oprávneného a spočíva v takom správaní sa voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať mu výživné (nielen modifikáciu jeho výšky). Len v prípade, ak súd nezistí existenciu takejto prekážky, skúma následne ďalšie skutočnosti dôležité pre priznanie výživného a jeho výšky.

31. Dobré mravy je možné definovať ako nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, z ktorých v prvom rade vychádza písané právo, ktoré však nie sú presne definované, ale sú všeobecne akceptovateľné v spoločnosti ako mravné princípy. Súd ich preto musí posudzovať konkrétne v každom individuálnom prípade ako konanie účastníkov v určitom čase a v mieste.

32. V prípade výživného pre plnoleté dieťa je potrebné z pohľadu otázky dobrých mravov okrem správania sa dieťaťa dôkladne posudzovať aj nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť, najmä u študujúcich detí, ktorý už ukončili stredoškolské štúdium je potrebné dôkladne skúmať, či pokračovaním v štúdiu nejde o tzv. „štúdium pre štúdium“, či skutočne ide o racionálnu prípravu na budúce povolanie,

či aktuálne študovaná škola má zodpovedajúcu kvalitu (napríklad z hľadiska uplatnenia absolventov), či zvyšuje jeho kredibilitu na trhu práce a v neposlednom rade aj tým, či sa dieťa tomuto štúdiu venuje s dostatočnou starostlivosťou. Štúdiom by malo slúžiť k prehĺbeniu predchádzajúceho vzdelania, na ktoré spravidla nadväzuje resp. by malo viesť k zlepšeniu vyhliadok na získanie prostriedkov pre svoje životné potreby prácou (Porovnaj článok 26 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd). Za situácie, kedy štúdiom dieťaťa nenesie znaky sústavnosti a cieľavedomosti nie je možné od rodiča spravodlivo požadovať, aby vynakladal peňažné prostriedky, ktoré by svojom výsledku neprispievali k osobnému rozvoju dieťaťa. (Porovnaj uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 25.3.2014 sp.zn. IV. US 1247/13, tiež rozsudok KS v Košiciach sp.zn. 8Co/72/2018 zo dňa 28.2.2019). Je preto treba zvážiť, či ďalšie vzdelávanie predstavuje ešte prípravu na budúce povolanie alebo už ide len o nadštandardné dopĺňovanie si znalostí. Nie je samozrejme možné znevažovať ani spochybňovať vzdelanie vykonávané len z dôvodu záujmu a nielen ako potencionálnu prípravu na budúce povolanie. Je však možné konštatovať, že v prípade takéhoto štúdia nemôže byť vyživovacia povinnosť súdne vymáhateľná.

33. Vykonaným dokazovaním má súd za preukázané, že navrhovateľ s povinným nekomunikuje, nestretáva sa s ním, vzťahy sú vážne narušené, pričom k odmietaniu dochádza práve zo strany navrhovateľa. Navrhovateľ výslovne svoje odpustenie podmienil tým, že povinný bude prispievať na jeho výživu v zodpovedajúcej výške. Na druhej strane povinný po opustení spoločnej domácnosti navrhovateľa podporoval tak finančne, ako aj vecným plnením, kedy mu zabezpečil bývanie v čase jeho návštev v Bratislave, zabezpečoval mu stravu. Túto skutočnosť potvrdili aj svedkyne, ktoré sa na pomoci navrhovateľovi podieľali. V priebehu konania navrhovateľ síce na podnet súdu slovné deklaroval záujem vzťahy s otcom obnoviť, reálne však túto snahu žiadnym spôsobom nevyvinul. SMS správy zaslané otcovi pred pojednávaním sú hodnotí len ako účelové. Naopak, z ním predloženej SMS komunikácie vyplýva, že otcovi vyčíta výchovné metódy, ktoré otec voči nemu uplatňoval, avšak je ochotný obnoviť svoj vzťah k otcovi resp. odpustiť mu len v prípade, ak si bude riadne plniť vyživovaciu povinnosť v dostatočnom rozsahu. Takýto postoj súd hodnotí ako vypočítavý a v rozpore tak s cit. ust. § 43 zákona o rodine ako aj s dobrými mravmi.

34. Aj v prípade, ak by súd akceptoval, výrazný podiel povinného na uvedenej situácii, má súd za nepochybne preukázané, že vysokoškolské štúdiom navrhovateľa, v tomto konkrétnom prípade nemožno posúdiť ako riadnu a účelnú prípravu na budúce povolanie, a teda priznanie výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Uvedeným záverom súdu svedčí nielen správa O. Y. (bod XX), ale aj samotná výpoveď navrhovateľa. V čase podania návrhu navrhovateľ uviedol, že študuje tretí ročník bakalárskeho štúdia, avšak „opomenul“ uviesť, že ho študuje piatym rokom a náležite túto skutočnosť odôvodniť, čo následne nedokázal ani v priebehu konania. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ v rámci svojich účastníckych výpovedí napriek poučeniu podľa ust. § 32 CMP niekoľkokrát uviedol nepravdivé údaje, keď napr. tvrdil, že navrhované svedkyne nepozná, či informácie o jeho brigádnickej činnosti. Po vyvrátení jeho tvrdení sa ospravedlňoval tým, že došlo k nedorozumeniu a nepochopil otázky a pod. Zo správy univerzity jednoznačne vyplýva, že napriek tomu, že navrhovateľ má priznaný status študenta so špecifickými potrebami, v dôsledku čoho mu bola priznaná výrazná podpora zo strany univerzity, spočívajúca v osobitnom prístupe k štúdiu, bakalárske štúdiu, ktorého štandardná dĺžka je 3 roky, absolvoval za 5 rokov a následne magisterské štúdiu, ktoré mal skončiť v lete 2020 doposiaľ opäť neskončil, a to z dôvodu nedostatku kreditov. Navrhovateľ sa napriek poskytnutým úľavám prednášok zúčastňoval len sporadicky, nevyužil ponúknutú pomoc zo strany vyučujúcich formou konzultácií, čo vyučujúci zaradili medzi dôvody jeho neschopnosti osvojiť si základný pojmový aparát potrebný k štúdiu. Rovnako mal problémy zapojiť sa do diskusie na seminári, nebol schopný zreprodukovať obsah textu, ktorý podľa jeho vlastných slov čítal. D. Y. uzavrela, že má výrazné problémy so základným materiálom ako pracovným nástrojom študijného odboru, ktorý si vybral, s čítaním a písaním, pochopením textov a následnou interpretáciou, či kritickou analýzou. Z výpovede navrhovateľa vyplývalo, že uvedenú školu si zvolil so zámerom v budúcnosti sa živiť písaním filozofických publikácií, pričom však s uvedenou činnosťou nemá vôbec žiadnu skúsenosť, nikdy nevyvinul žiadnu aktivitu, ktorá by svedčila skutočnému záujmu a schopnostiam takouto formou práce dosiahnuť príjem. Počas štúdia navrhovateľ brigádoval, ani jedna z vykonávaných činností však nesmerovala k nadobudnutiu zručností či skúseností v naznačenom smere. Zároveň z výpovede navrhovateľa jednoznačne vyplýva, že dĺžku svojho štúdia nedokázal riadne vysvetliť, kedy súdu tvrdil, že štúdiom mal prerušené, čo však škola poprela. Opätovné predĺženie aj magisterského štúdia odôvodnil tým, že nedosiahol potrebný počet kreditov, pretože neurobil skúšku, avšak nevedel uviesť z akého predmetu túto skúšku mal urobiť. Všetky uvedené okolnosti svedčia tomu, že navrhovateľ

aj napriek úľavám zohľadňujúcim jeho špecifické potreby neštudoval s náležitou starostlivosťou a jeho štúdium postráda znaky sústavnosti a cieľavedomosti. Uvedené okolnosti súd posúdil tak, že síce nemožno navrhovateľovi brániť v zvolenom štúdiu, avšak táto jeho aktivita za uvedených okolností nemôže byť na ťarchu povinného.

35. Vychádzajúc z uvedených skutočností súd návrh s odkazom na ust. § 75 tretia veta zákona o rodine zamietol.

36. Aj keď súd v priebehu konania vykonal rozsiahle dokazovanie ohľadom majetkových pomerov a výdavkov účastníkov konania, v odôvodnení rozsudku sa týmito dôkazmi nezaoberal, pretože vzhľadom na zistený rozpor s dobrými mravmi stratilo toto vykonané dokazovanie relevanciu. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom matky navrhovateľa, pretože navrhovateľ na ňom na poslednom pojednávaní netrval a vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie v rozsahu zistenia, akým sa matka navrhovateľa podieľa na uspokojovaní jeho potrieb.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 127 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 odsek 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 62 odsek 1, odsek 2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil .